

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з японської філології на тему:

ФУНКЦІОНУВАННЯ АРХАЇЗМІВ І ІСТОРИЗМІВ У СУЧАСНІЙ
ЯПОНСЬКІЙ МОВІ

Студента групи Пяп01-20

факультету східної і слов'янської філології денної
форми навчання

Освітньої програми:

Японська мова і література та переклад,
західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.069 Східні мови та
літератури (переклад включно), перша-
японська

Кобилінського Дениса Леонідовича

Науковий керівник:

Кравець К.П.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ - 2024

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ І. АРХАЇЗМИ ТА ІСТОРИЗМИ. ВИДИ АРХАЇЗМІВ	5
1.1. Поняття «архаїзм» та «історизм» та їх значення у сучасній лінгвістиці.....	5
1.2. Застаріла лексика як різновид пасивної лексики	6
Висновок до розділу І	10
РОЗДІЛ ІІ. ФУНКЦІОНУВАННЯ АРХАЇЗМІВ І ІСТОРИЗМІВ В СУЧАСНІЙ ЯПОНСЬКІЙ МОВІ	11
2.1. Культурна спадщина	12
2.2. Літературне використання.....	16
2.3. Вираження поваги.....	20
Висновок до розділу ІІ	24
ВИСНОВКИ	25
АНОТАЦІЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ	26
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	27

ВСТУП

Використання застарілих слів є типовим явищем для багатьох мов, включаючи японську. У японській мові існує велика кількість слів, що вважаються застарілими і не використовуються в сучасному мовленні, але вони все ще є важливою складовою культурної спадщини країни. Використання цих слів може створити особливу атмосферу, передати емоційні відтінки та виразити історичний контекст. Таким чином, ці слова активно використовуються в сучасному кінематографі, літературі та інших галузях культури.

Тема зацікавила багатьох мовознавців, зокрема Л.О.Головка, О.А.Білоуса, Т.І. Карпенко-Калиновську, та Н. Ю. Комаровську. На сьогоднішній день в японській мові присутня як активна так і пасивна застаріла лексика. Активні архаїзми в сучасній японській мові можуть виконувати багато різних функцій.

Актуальність теми

Зростання зацікавлення Японією, її релігією, культурою і літературою призводить до актуальності даної теми. Японська література ґрунтується на історичних термінах і поняттях, а також історичних та культурних аспектах. З початку 20 століття японська мова і література почали активно використовувати запозичення з інших мов, а також розширювали розмаїття визначень та концепцій.

Мета курсової роботи

Проаналізувати використання архаїзмів та історизмів у сучасній японській мові.

Завдання

Визначення понять архаїзм та історизм.

Розглянути базові поняття та приклади історизмів та архаїзмів у літературі, релігії та повсякденному житті японців. Розглянути як функціонують архаїзми та історизми у сучасному епістолярному стилі.

Об'єктом є

Об'єктом нашої роботи є Архаїзми та історизми.

Предмет

Особливості функціонування

Практичне значення

Наведені приклади можуть бути використовуванні для практичних занять та лекційних занять.

Матеріал дослідження

Словники, літературні тексти, кіно, манга, аніме, наукові статті.

РОЗДІЛ І АРХАЇЗМИ ТА ІСТОРИЗМИ. ВИДИ АРХАЇЗМІВ

1.1. Поняття «історизм» та «архаїзм» «історизм» та їх значення у сучасній лінгвістиці.

Архаїзми та історизми — це старі слова, що мають певну схожість. Вони відрізняються за своїм призначенням: архаїзми вважаються застарілими виразами, тоді як історизми є лише назвами певних понять. Оскільки історизми виконують переважно номінативну функцію, вони описують поняття, які вже не існують у сучасному світі. Зазвичай неможливо знайти синоніми для історизмів, і не рідкість, що їх важко або неможливо перекласти на інші мови. В основному, історизми використовуються у науковому стилі для визначення понять конкретної епохи та у художньому стилі для створення історичної атмосфери. Вони надають тексту "колериту епохи". Історизмами стають слова, які з'явилися в різні часи і можуть походити як із віддалених епох, так і з недавніх подій. (Соловійова Юлія Русланівна 2020р).

Ще одним видом застарілих слів є архаїзми, які відображають слова, певні значення слова, вирази, а також деякі граматичні форми та синтаксичні конструкції, що втратили актуальність та вийшли з активного вжитку.

Види архаїзмів:

1. Лексичні архаїзми - це повністю застарілі слова, багато з яких використовуються у стійких виразах та приказках.
2. Лексико-фонетичні архаїзми - це слова, які відрізняються вимовою від сучасних слів. Зазвичай мають один або, рідше, два звуки.
3. Лексико-словотворні архаїзми - це слова, що відрізняються від сучасних за морфемною будовою. Часто застарілою є частина слова, зокрема суфікс.
4. Лексико-граматичні архаїзми - це слова, що зазнали змін в граматичних формах та мають одне або декілька застарілих граматичних значень.
5. Семантичні архаїзми - це слова, які у минулому мали значення, що відрізняється від сучасного. Семантичні архаїзми характеризуються не самими застарілими словами, а застарілим значенням цих слів. Наприклад, в українській мові це слова: "живот" (значення "життя"), "мир" (значення "громада"), "світське життя". Архаїзми можуть вживатися в текстах з різною частотою, але деякі з них вже забули, і зустрічаються тільки у давньоруських текстах та словниках. Такі

слова не використовуються у сучасній художній літературі та інших текстах і не мають стилістичних цілей.

1.2. Застаріла лексика як різновид пасивної лексики.

Пасивна лексика включає слова, які людина розуміє, але не використовує у повсякденному житті. Це можуть бути як неологізми, що ще не стали загальноживаними, так і застарілі слова, які майже вийшли з ужитку. Термін "haigo/хайго" (застаріла лексика) відноситься до пасивної лексики. Ця категорія є досить різноманітною за структурою через різні причини виходу слів з активного словника, і ступінь їх архаїзації може варіюватися. Ступінь застарілості можна визначити за кількома факторами:

1. Положенням слова у лексичній системі мови;
2. Розповсюдженістю та тривалістю його вживання в минулому в межах активної лексики;
3. Зв'язками зі спорідненими словами.

Відповідно до цього, слова, які виконують важливу номінативну функцію, широко вживаються, а також протягом тривалого часу активно функціонували у мові, значно рідше піддаються архаїзації. У складі застарілої лексики виділяють матеріальні архаїзми (історизми) і стилістичні архаїзми (просто архаїзми). Історизми виходять з активного вжитку у результаті зовнішньомовних факторів і репрезентують мову певного історичного періоду. Як було зазначено в попередньому розділі (поняття "архаїзм" та "історизм" та їх значення у сучасній лінгвістиці), історизми не мають сучасних відповідників (синонімів), оскільки поняття, які вони позначають, вже втратили свою актуальність. (*Махбуба Умудова 2022*). Розглянемо декілька прикладів історизмів:

賦 - данина(fu) - це слово можна вважати історизмом, оскільки воно втратило свою актуальність і не вживається у сучасному японському суспільстві.

歌垣- молодіжні хороводи(utagaki)-Це слово стало історизмом через відсутність в ньому актуальності, оскільки відповідне явище вже не є частиною молодіжної культури.

鉄火 - (tekka) випробування вогнем;

辰の刻 - (tatsu-no koku) «година Дракона»(8-ма година ранку); **宮内庁** -(kunaicho) міністерство двору;

台帳 - (daicho) писарська книга(в якій записували відомості про населення, податки, тощо);

Ці слова відносяться до категорії історизмів, оскільки позначають поняття, які втратили актуальність для сучасного суспільства.

Іншим типом є архаїчна лексика. Архаїчні слова виходять з активного вжитку через лінгвістичні чинники: їх замінюють слова з аналогічним значенням, які є більш сучасними. Давайте розглянемо декілька прикладів архаїзмів:

僕 –shimobe(слуга)	つれあい tsureai (дружба)
漁り isari(рибальство)	そんなふに-sonnafu ni
婿 muko(зять)	使用人-shiyonin(слуга)
獵夫 ryofu(мисливець)	狩獵者 shiyuryo shia (мисливець)

(Т.К. Комарницька, К.Ю. Комісаров 2012)

Окрім застарілої лексики в японській мові існує ще й застаріла мова написання певних слів, зокрема щодо суто ієрогліфічного написання, в деяких випадках стає неактуальним. Наприклад, застарілим вважається ієрогліфічне написання таких слів на сьогоднішній день:

ここ (koko/тут) - 此処 або 茲
そこ (soko/там) - 其処

Також ієрогліфічне написання використовується для позначення запозичених лексем, які вказують на одиниці вимірювання, наприклад:

грам-グラム/瓦 (guramu)

літр -リットル/立 (rittoru)

Хоча застаріла лексика і належить до пасивної, вона ще не повністю вийшла з ужитку. Наприклад, історизми активно використовуються у наукових, публіцистичних та художніх творах для позначення понять минулих епох. Як і історизми, так і архаїзми часто використовуються для надання мовленню урочистого та піднесеного характеру; ці слова використовуються для відтворення атмосфери минулого тощо. (Т.К. Комарницька, К.Ю. Комісаров 2012)

Основною відмінністю категорії 古語(кого/кого) є те, що вона включає не лише слова, чий значення було замінено сучасними найменуваннями, а також і окремі застарілі значення одного і того ж слова. Ще однією відмінністю є те, що ці слова можуть відноситися до архаїзмів і в той же час бути частиною активної лексики. Наприклад, у слов'янських мовах більшість старих слів включається до активного словникового запасу, вони часто використовуються носіями мови і, через постійне їх

вживання, не усвідомлюються як застарілі: батько, небо, дім і т. д. Такий же процес можна спостерігати в японській мові.

Така відмінність у термінах архаїзмів пов'язана з унікальним взаємозв'язком між сучасною літературною мовою та літературною або старописемною мовою 文語 (бунго) в Японії. Сучасна літературна мова почала розвиватися з епохи Мейдзі, а раніше цю роль відігравав бунго. 文語 (бунго) існував паралельно із сучасною літературною мовою до 40-х років ХХ століття, і навіть зараз не повністю вийшов з ужитку. У Японії вивчають бунго в школах, і існують жанри, де його лексика, хоч і обмежено, використовується. Наприклад, у популярному жанрі самурайських фільмів самураї, хоч і говорять сучасною літературною мовою, часто вставляють старі слова, особливо з етикетних контекстів (так звана традиційна термінологія та форми ввічливості). Бунго залишається джерелом поповнення лексики та навіть граматики сучасної літературної мови, що має велике значення. Отже, можна стверджувати, що такий шар пасивної лексики, як 古語 (кого), продовжує функціонувати й досі у повсякденному мовленні японців.

Подальший перелік слів на перший погляд можна уналежнити до мови повсякденного вжитку, але їх застарілі значення і належність до архаїзмів лише приховані за сучасними значеннями, деякі з яких теж беруть початок з давніх часів. 現在 (genzai/гензай) – у сучасному значенні функціонує як вираз «(в) цей час, дійсно», та окрім цього має ще два архаїчних значення:

1) у буддизмі «цей світ» або «це життя (народження, існування)»;

2) «дійсність, правда», яке зараз замінюється сучасними синонімами 本当 (hontō/хонто) та 実 (jitsu/джітсу). Або тісний зв'язок між людьми, як у родичів. Прикладом використання є такий вираз з 平治物語 (heiji monogatari/хейджи моногатарі), «Повість про Хейджи»: 相云の主とげんさいの婿を討ち (Sōden no omo to genzai no uko o uchi) - З покоління в покоління вірно служив панові зять. 様子 (yōsu/йосу) – це слово зберегло всі свої значення:

1) «стан речей, обставини»;

2) «вид, вигляд»;

3) «ознака»;

У романі Іхара Сайкаку "好色一代男" ("Чоловік, незрівнянний в любовній пристрасі"), слово 現在 (kōshokuichidaiotoko) використовується в значенні "ознака": наприклад, もしまた御なかにやうすかできたならば (Mo shi mata o naka ni ya usu ga dekitaraba) - "Якщо ж є ознаки вагітності". Слово 訴え (uttae) відображає значення "скарга, тяжба" і згадується у романі Йосіди Кенко "徒然草" ("Записки з келії"): 人の田を論ずる者、うたへに負けて (Hito no ta o ronzururu mono, uta e ni makete) - "Якийсь пан, що оспорював право на чуже поле, програв судову справу". У слова 世界 (sekai) крім сучасного значення "світ" є такі архаїчні значення:

"світ людей, наземний світ", яке використовується у "Повісті про старого Такеторі" (竹取物語: 昔の契りありけるによりなむ、このせかいにはまうで来たりにける (Mukashi no chigiri arikeru ni yori namu, kono se kai ni hamau de ki tarikeru) - "Дотримуючись стародавньої домовленості, була відправлена в світ людей".

"з усіх боків" або "всюди", яке можна знайти у "Записках з келії" (方丈記: くさき香せかいに満ち満ちて (Kusaki ka se kai ni michi michite) - "Сморід заповнювало собою все навкруги".

"провінція", що згадується у "Повісті про Гендзі" (源氏物語: さる東の方の、はるかなるせかいにうづもれて (Saru higashinohō no, harukanaru se kai ni u dzumo rete) - "Був змушений сховатися в східних провінціях".

Слово 信仰 (shinkō) крім сучасного значення "релігійна віра" має такі архаїчні значення:

1. у буддизмі "шанування богів";
2. "довіра та повага".

Висновок до розділу I

Історизми - це застарілі слова, які вже не відображають сучасних понять і підкреслюють унікальність історичних подій. Вони використовуються для розуміння та вивчення конкретного історичного контексту, не намагаючись вписати їх у загальні теоретичні рамки чи абстрактні моделі. Цей підхід часто протиставляють універсалізму, який ставить за мету визначення загальних принципів чи законів, що застосовуються в різні часи та місця.

Архаїзми позначають застарілі слова, значення слів, словосполучень, граматичні форми та синтаксичні конструкції, які вийшли з активного ужитку. Їх можна зустріти у різних формах спілкування, включаючи літературу, мистецтво, музику та повсякденну розмову. Деякі люди використовують архаїчну мову, щоб створити певний ефект або атмосферу, тоді як інші можуть використовувати її несвідомо через знайомство зі старими формами спілкування.

Так, пасивний словниковий запас охоплює слова і фрази, які людина розуміє, але не використовує активно у своєму мовленні чи письмі. Це можуть бути як нові слова, які тільки починають набирати популярність (неологізми), так і слова, які стали застарілими з часом.

Застаріла лексика, у свою чергу, охоплює слова та вирази, які колись були широко вживаними, але втратили свою актуальність з плином часу. Це може статися через зміну культурних та соціальних уявлень, технологічний прогрес або еволюцію мови. Знання застарілої лексики може бути корисним для розуміння історичних текстів і літератури, але не завжди необхідним для повсякденного спілкування.

РОЗДІЛ II ФУНКЦІОНУВАННЯ АРХАЇЗМІВ І ІСТОРИЗМІВ В СУЧАСНІЙ ЯПОНСЬКІЙ МОВІ.

У сучасній японській мові, так само як і в інших мовних системах, існують категорії слів, які включають застарілі слова або архаїзми, такі як 古語 (kogo), що буквально означає "старі слова", слова 死語 (shigo), що буквально перекладається як "мертві слова", які вийшли з ужитку, або ж їх іноді називають 廃語 (haigo), буквально "зниклі слова". На перший погляд, ці категорії слів можуть здатися схожими між собою, однак насправді у японській лінгвістиці вони розглядаються як різні мовні підсистеми.

Слова, що входять до категорії 古語 (kogo), використовувалися в давні епохи, і більшість з них фіксується на сторінках класичної літератури. Ця особливість 古語 (kogo) дозволяє вживати інший термін для назви цієї категорії слів - 古典語 (kotengo), буквально "класичні слова". У сучасній японській мові вони використовуються обмежено, переважно як засоби художньої виразності у літературних творах, фільмах та телесеріалах, які відтворюють епохи, коли ці слова були активно вживаними. При цьому значення цих слів відоме та зрозуміле носіям мови.

До категорії 古語 (kogo) відносяться лексичні одиниці, що позначають різні предмети навколишньої дійсності. Наприклад, shibi (сібі) означає тунець, що є синонімом сучасного магуро, а умо (батат) - синонім сучасного імо. Деякі з цих слів збереглися до наших днів і використовуються тільки у певних територіальних діалектах, наприклад, терміни спорідненості в районі Тахоку: 母 (kaka/кака, "мати"), сена (старший брат) та інші. Також до цієї категорії відносяться 雅語 (gago, гаго), тобто "витончені вирази", багато з яких датуються епохами Нара та Хейан. Наприклад, 讌 (udake, удаке) - бенкет, 曉 (akatsuki, акатсукі) - зоря. Також варто згадати і назви місяців, які у сучасній японській мові замінені на цифри, наприклад, 睦月 (mutsuki, муцукі - січень), 如月 (kisaragi, кісарагі - лютий) і так далі.

死語 (shigo) або 廃語 (haigo) - це зниклі слова, які не вживаються у сучасній японській мові ні в одній ситуації, наведені вище архаїзми. Ця категорія слів насамперед включає історизми, наприклад, 赤紙 (akagami, акагамі) - червоний папір-повістка про запит на військову службу, 洗濯板 (sentakuban, сентакубан) - пральна дошка, або ж слова іншомовного походження, наприклад, エゲレス (Egeres) - Англія (сучасне слово: イギリス Igrisu). Усі ці слова вийшли з ужитку разом із зникненням відповідних реалій або змінами у позначенні цих реалій.

Іншою підкатегорією 死語 (shigo) є слова, які відносяться до рю:ко:го, тобто сучасних модних слів та виразів, час яких у японському вжитку зазвичай недовгий. Наприклад, アベック (abekku, абекку) - пара, 手ベリグ (teberigu, теберігу) - дуже добре, або ж просто ベリグ (berigu, берігу) - з англійської "very good" та інші.

Також є активні архаїзми, Активні архаїзми в японській мові - це застарілі слова або вирази, які, незважаючи на свій статус архаїзмів, все ще вживаються в сучасному мовленні. Ці слова та вирази можуть бути використані для надання тексту або мовленню певного аутентичного, історичного або літературного колориту.

Одним із прикладів активних архаїзмів є використання деяких застарілих слів у вищій літературі, такі як класичні твори, поезія танка та хайку, а також у виставництві, кіно та телевізійних програмах, де створюється атмосфера певного історичного періоду. Наприклад, деякі архаїчні форми звертання, дієслів та прикметників можуть бути використані для створення аутентичного образу часів самураїв чи феодальної Японії.

Деякі слова можуть залишатися активними архаїзмами в певних діалектах або регіональних говорах, де вони можуть використовуватися як невід'ємна частина мовного коду або як засіб вираження місцевої ідентичності. Наприклад, у деяких регіонах Японії можуть залишатися уживаними архаїчні вирази, які в інших частинах країни вже вважаються застарілими.

Навіть у сучасному письменництві та поезії автори можуть свідомо використовувати активні архаїзми для створення особливого стилю або настрою свого твору.

Отже, активні архаїзми в японській мові є важливою частиною її лінгвістичного різноманіття, яка продовжує існувати і використовуватися в різних контекстах у сучасному японському суспільстві.

Тож давайте розглянемо деякі приклади функції архаїзмів.

2.1. Функція “Культурна спадщина”

Культурна спадщина в японській мові відображає багату історію та традиції країни. Вона проявляється у використанні архаїчних слів, термінів та виразів, які відображають особливості японської культури, релігії, мистецтва та історії. Ці слова використовуються не лише для передачі значення конкретних понять, але і для підтримки та збереження спадщини минулих поколінь. Вони створюють зв'язок між сучасністю та минулим, допомагаючи зберегти історію та традиції Японії для майбутніх поколінь.

Подивимося на приклади таких слів:

"着物" (kimono). Слово "着物" складається з двох кандзі: "着" (ki), що означає "надіти" чи "одягнути", і "物" (mono), що перекладається як "річ" чи "предмет". Таким чином, "kimono" в перекладі означає "щось, що надівають".

"Кімоно" (kimono) є символом японської культури та традиційного одягу. Ця

традиційна японська вбрання використовується для різних урочистих та формальних заходів, таких як святкування свят, весілля, церемонії чаю та інші особливі події. Кімоно вражає своєю красою та витонченістю дизайну, відображаючи багату історію та культурні традиції Японії. Використання кімоно у сучасному японському суспільстві може бути рідше порівняно з минулим, але воно все ще викликає піднесення та захоплення, як символ вишуканості та елегантності.

"鎧" (yoroi). "鎧" (yōgoi) перекладається як "броня" і походить з давнього періоду японської історії, коли бойова броня були невід'ємною частиною військового обладунку самураїв та інших воїнів.

Термін "鎧" відноситься до традиційної японської броні, що використовувалася військовими класами, такими як самураї, в минулому. Цей архаїзм нагадує про військову історію Японії та традиційне військово обладнання.

"武士" (bushi), що перекладається як "воїн" чи "самурай". Слово "武士" складається з двох кандзі: "武" (bu), що означає "бій" чи "воєнний", і "士" (shi), що перекладається як "чоловік" чи "людина". Отже, "bushi" буквально означає "людина воєнна".

Термін "武士" походить з часів феодального Японії та відноситься до класу воїнів, відомих як самураї. Використання цього архаїзму нагадує про важливу роль самураїв у військовій і соціальній історії Японії.

"浮世絵" (ukiyo-e). "浮世絵" (ukiyo-e) буквально означає "картина плінного світу" або "картина світу плинування". Це термін, що походить з періоду Едо (1603-1868 роки), коли японське мистецтво дерев'яного друку набуло популярності.

Термін "浮世絵" походить з епохи Едо та відноситься до японського деревориту, який відображав повсякденне життя, красу природи, театр та інші аспекти японського життя. Використання цього архаїзму підтримує культурну історію та традиції Японії.

"巫女" (miko). Слово "巫女" (miko) в перекладі означає "жриця" або "жриця-маг". У давні часи міко виконували релігійні обряди в шинтоїстських святинях. Вони відігравали важливу роль в шинтоїстській релігії, виконуючи різноманітні обряди, включаючи чистку священних місць, виконання молитовних пісень, танців та проведення ритуалів.

Термін "巫女" походить з давнього японського релігійного контексту та відноситься до жінок, які виконували релігійні обряди та були посередницями між людьми і божествами. Використання цього архаїзму підтримує культурну спадщину та традиції Японії.

"障子" (shōji). "障子" (shōji) - це традиційні японські панелі-двері з тонкого дерев'яного каркасу, які вкриваються папером або тканиною. Ці панелі використовуються для розділення простору в будинку, а також як вікна та двері.

1. Культурна спадщина: Термін "障子" походить з традиційного японського житла і означає перегородку з паперу або тонкої тканини, яка використовується для розділення простору в будинку. Використання цього архаїзму допомагає підтримувати та відтворювати традиційність і аутентичність японської культури.

"和室" (washitsu). "和室" (washitsu) буквально означає "японська кімната". Це традиційний стиль кімнати у японських будинках, що використовується досі, хоча змішаний зі сучасними елементами дизайну.

Термін "和室" походить з традиційного японського житла і означає "японська кімната". Використання цього архаїзму допомагає підтримувати та відтворювати традиційність і аутентичність японської культури.

"和紙" (washi), "和紙" (washi), що означає традиційний японський папір, виготовлений з волокон рослин, таких як мульберрі або коноплі.

Слово "和紙" складається з двох ієрогліфів: "和" (wa), що означає "японський" або "по-японськи", і "紙" (shi), що перекладається як "папір". Це слово відображає важливість історичної та культурної спадщини японського паперу в японському суспільстві.

"和紙" відноситься до традиційного японського паперу, виготовленого з рослинних волокон, зазвичай мульберрі. Використання цього терміну дозволяє підкреслити культурне значення та традиції Японії в області мистецтва та ремесел.

"Kago" (母), "Kago" (母), що означає "мати". Це слово є архаїчним терміном, який використовувався в давнину для позначення матері або жінки в ролі матері. Хоча в сучасній японській мові переважно використовується більш сучасне слово "Окаасан" (お母さん) або просто "haha" (母), "Kago" все ще вживається у вищих стилях мовлення або в писемних творах, де автор хоче надати тексту архаїчного або поетичного відтінку.

Термін "母" відноситься до слова "мати" у японській мові. Використання цього архаїзму дозволяє підкреслити традиційні значення материнства та родинних зв'язків у японському суспільстві.

"Kogo" (古語). "Kogo" (古語), що означає "старе слово" або "застарілий вираз". У сучасній японській мові воно використовується для позначення слів чи виразів, які були вживані в минулі епохи і вважаються застарілими в сучасному вжитку.

Термін "古語" означає "стародавню мову" або "стародавні слова". Використання архаїзму "古語" може нагадувати про історичну та культурну спадщину Японії та допомагати зберегти та передати стародавні традиції та цінності.

歌舞伎 (Kabuki): Це архаїчне слово означає "кабукі" - традиційний японський театральний жанр, що складається з драматичних постановок з акторами у яскравих костюмах і масках. Кабукі є важливою частиною японської культури і

використовується як символ японської традиції в сучасних мистецьких та культурних контекстах.

茶道 (Sadō): Це архаїчне слово означає "шлях чаю" і відноситься до японської традиції церемонії чаю. Ця церемонія відображає японську філософію гармонії, поваги та простоти і є важливою частиною японської культури. Сьогодні це слово використовується для позначення цієї традиції та спадщини в сучасному японському суспільстві.

侍 (Samurai): Це архаїчне слово означає "самурая" - клас воїнів в середньовічній та епоху ранньої модернізації в Японії. Самураї відіграли важливу роль у японській історії та культурі, і сьогодні їхнє ім'я використовується для позначення військових аристократів та їхньої етики.

弓道 (Kyūdō): Це архаїчне слово означає "шлях стрільби з лука" і відноситься до японської традиції володіння та використання лука. Класична японська стрільба з лука, відома як кюдо, є спадщиною японської культури і використовується як спосіб розвитку фізичних та духовних навичок.

座禪 (Zazen): Це архаїчне слово означає "сидяча медитація" і відноситься до давньої практики буддійської медитації. Зазен відіграє важливу роль у японській буддійській традиції та культурі, є символом спокою та самопізнання і використовується як засіб досягнення просвітлення.

武士道 (Bushidō): Це архаїчне слово означає "шлях воїна" і відноситься до кодексу честі та моралі, що регулював поведінку самураїв в середньовічній та ранньомодернізаційній Японії. Сьогодні термін "бусідо" використовується для позначення цінностей сили, відваги та почесності, які є важливими для японської культури.

繪卷 (Emaki): Це архаїчне слово означає "зображення свитку" і відноситься до традиційного японського мистецтва розмальованих свитків, що ілюструють історичні або легендарні події. Такі емакі є важливими джерелами для вивчення японської історії та культури.

御札 (Ofuda): Це архаїчне слово означає "свята табличка" і відноситься до амулетів, які використовуються в шинтоїзмі для захисту від злих духів та нещастя. Сьогодні слово "офуда" використовується для позначення таких святих амулетів в японській релігійній практиці.

藁箆 (Kuzurō): Це архаїчне слово означає "кошик з кузем" і відноситься до традиційного японського засобу зберігання та транспортування їжі. Сьогодні кузуро використовується як символ японської культури і традиційного кулінарного мистецтва.

雅号 (Gagō): Це архаїчне слово означає "поетична прізвисько" і відноситься до традиції японських поетів надавати собі витончені прізвиська, щоб виразити своє

творче бачення. Сьогодні гаго використовується як символ поезії та літературної культури в Японії.

2.2. Функція “Літературне використання”

Функція "Літературне використання" в японській мові відіграє важливу роль у збагаченні та розширенні текстів, творів мистецтва та інших видів літературного вираження. Вона полягає в тому, щоб надати текстові атмосфери або стилю, що відповідає певному історичному періоду, культурному контексту або традиційним цінностям.

У японській літературі часто використовуються архаїзми, тобто застарілі слова або фрази, які втратили свою актуальність у сучасному вжитку, але залишаються живими в творах, щоб створити ефект аутентичності або відображення певної епохи. Таке використання архаїзмів може створювати атмосферу містики, давнини або традиційного японського життя.

Також до літературного вживання належать спеціальні літературні терміни, вирази або мовні конструкції, які використовуються для вираження певних ідей, образів або почуттів у творчому контексті. Ці терміни можуть мати глибоке значення або бути символічними для певного літературного напрямку або жанру.

Крім того, деякі твори літератури можуть включати архаїчну мову, яка характеризується застарілими граматичними формами, стилями письма чи фразами, що втратили свою популярність у сучасному вжитку. Такі твори можуть створювати почуття аутентичності або відтворювати специфічний стиль або епоху в історії японської літератури.

Тож давайте подивимося на приклади таких застарілих слів.

幕府(ばくふ, bakufu): "幕府" (ばくふ, bakufu) в японській мові вказує на шьогунат - феодальну владу в Японії від 12 до 19 століття. Термін "бакуфу" буквально означає "шатерна влада", що походить від практики встановлення тимчасового шатра під час військових походів. Шьогунат був формою централізованої диктатури, у якій шьогун, який був військовим лідером, мав абсолютну владу над країною, і цей термін часто зустрічається у літературі, історії та інших художніх творах, щоб відобразити період феодального правління в Японії.

妻籠もり (Tsumakomori): У літературі та інших художніх творах слово "妻籠もり" (Tsumakomori) може використовуватися для створення атмосфери і аутентичності, особливо якщо сцена або історія розгортається в минулому чи має старовинний або традиційний характер. Воно додає кольору і текстуру сценам, що описують японське сімейне життя або традиційні обряди. Крім того, вживання цього архаїзму може вказувати на важливість сімейних зв'язків і традицій у японському суспільстві та

нагадувати про минулі цінності та звичаї.

Наприклад, у літературному творі, яке розповідає про життя японської родини в епоху Едо, автор може використовувати термін "妻籠もり" для опису того, як дружина допомагає чоловікові в його родинних обов'язках та стає частиною його родини. Це створює образ і атмосферу традиційного сімейного життя та підкреслює значення родинних зв'язків у японській культурі.

繭居 (Mayoi): У літературі та інших художніх творах слово "繭居" (Mayoi) може використовуватися для створення атмосфери та передавання психологічних або емоційних аспектів персонажів або сцен. Воно може мати символічне значення, що відображає психологічний стан персонажа, його внутрішній конфлікт або пошук сенсу життя.

Наприклад, у літературному творі, який описує подорож головного героя у пошуках власної ідентичності або місця в світі, автор може використовувати термін "繭居" для підкреслення його внутрішньої самотності, відчуження або роздумів про життєві цілі. Це дозволяє читачеві краще відчути емоційну та психологічну глибину персонажа та сприяє розвитку сюжету.

老女房 (Rōnyōbō): У літературі це слово часто використовується для позначення старшої служниці або господині, яка відіграла ключову роль у домогосподарстві. Вона була відповідальна за керування будинком, догляд за дому та членами родини. Така фігура часто з'являлася в літературі, що описує життя в традиційних японських сім'ях, особливо у романах та п'єсах, де вона може виконувати різноманітні ролі, від надійної поради до символу авторитету або мудрості.

婿殿 (Mukōdon): У контексті літературного твору, воно може викликати асоціації з традиційними обрядами весілля, родинними взаєминами та роллю зятя в традиційному японському суспільстві. Літературне використання слова "婿殿" може допомогти підкреслити культурні та соціальні аспекти сімейних взаємин у Японії, а також збагатити характеристику персонажів та їхніх взаємин. Це слово може використовуватися для створення автентичної атмосфери в історичних романах або творах, які описують традиційні аспекти японського життя.

戦勝 (Senshō): У сучасній літературі це слово часто вживається для опису перемоги в воєнних конфліктах або битвах. Воно може використовуватися для підкреслення важливих історичних подій або для характеристики героїчних дій персонажів у воєнних романах або оповіданнях.

婚姻 (Konin): "婚姻" (Konin) може надавати тексту атмосфери та контексту, пов'язаного зі шлюбом та відносинами між подружжям. У сучасній літературі це слово часто використовується для опису шлюбних зв'язків, відносин між чоловіком і жінкою,

а також для розгляду теми сімейного життя та міжособистісних конфліктів.

凱旋 (Gaisen): У сучасній японській мові це слово часто використовується в літературі та інших творчих творах, щоб підкреслити атмосферу торжества, героїзму та перемоги. Наприклад, його можна зустріти в оповіданнях про події воєн або в історичних романах, де автор намагається передати велич і значення перемоги та торжества. Таке вживання слова створює атмосферу епохи і підкреслює важливість історичних подій для японського суспільства.

義兄弟 (Gikei): "義兄弟" (Gikei) можна знайти в різних літературних творах, де воно використовується для позначення відносин між людьми, які не є кровними братами, але вважають один одного братом через моральні зобов'язання або взаємну повагу. Це поняття було особливо поширеним у японській культурі, де зв'язки гідності та взаємного підтримки відігравали важливу роль. У творах, де зображуються традиційні аспекти японського суспільства або діяльність самураїв, можна зустріти це слово для підкреслення важливості та сили таких взаємин.

宴席 (Enseki): "宴席" (Enseki) можна зустріти в різних літературних творах, де воно використовується для опису обрядів або подій, пов'язаних із збиранням людей за спільним столом під час різноманітних урочистостей або заходів, таких як свята, весілля, урочисті обіди тощо. У японській культурі традиція обіду за спільним столом має глибокі історичні корені та важливе значення для спільноти. Такі випадки літературного вживання слова "宴席" можуть підкреслювати та описувати розмах і урочистість події, а також її соціокультурне значення.

刺客 (Shikaku): Це архаїчне слово означає "наємного вбивцю" або "джентльмена убивцю". Воно може використовуватися для створення напруженої атмосфери та підкреслення небезпеки для персонажів. Це слово також може зустрічатися в історичних романах або кінофільмах, де розповідається про періоди збройних конфліктів або інтриг в давніх часах.

花魁 (Oiran): Це традиційна японська куртизанка чи гейша в епоху Едо. "花魁" (Oiran) часто зустрічається в японській літературі для опису високо піднесеного класу куртизанок в епоху Едо. Це слово несе в собі відтінки гламуру, розкіші та елегантності, а також має відгомін стародавньої культури і традицій. У літературі "花魁" може використовуватися для створення образів аристократичних чи загадкових жінок, а також для підкреслення естетичної краси і вишуканості.

歌舞伎 (Kabuki): "歌舞伎" (Kabuki) часто зустрічається в японській літературі, щоб описати традиційний японський театр, який виник у XVII столітті. Це слово несе в собі відтінки вишуканості, мистецтва і традицій японської культури. У літературі

"歌舞伎" може використовуватися для створення атмосфери епохи чи опису сцен з життя театральних акторів і актрис. Крім того, вживання цього терміну може вказувати на велич та значимість японського театального мистецтва.

宵闇 (Yoigurashi): "宵闇" (Yoigurashi) зустрічається в японській літературі для опису сутінків або вечорового моменту, коли сонце вже сідає, але ще не настає повна темрява. Це слово має відтінки меланхолії, таємничості і романтики. У літературі воно часто використовується для створення атмосфери напруження, відображення внутрішніх станів персонажів або вираження метафоричного значення.

奥ゆかしい (Okuyukashii): "奥ゆかしい" (Okuyukashii) вказує на традиційні японські естетичні цінності, пов'язані зі зграбністю, скромністю та делікатністю. Це слово використовується для опису жінок, які володіють тонкою грацією та елегантністю, що виражається через їхню мову, зовнішність та манеру поведінки. У літературі "奥ゆかしい" може бути використано для підкреслення чарівності та неповторної краси жіночого персонажу або для створення образу, що відображає японські культурні цінності.

蒼天狗 (Sōtengū): "蒼天狗" (Sōtengū) вказує на міфічних чи легендарних птахів-демонів, які часто зображуються як великі ворони чи хижі орли. У японській літературі та фольклорі ці створіння часто відображаються як потужні та таємничі істоти, які можуть мати як благородні, так і злі наміри. Вони часто використовуються для створення атмосфери та додавання загадковості до оповідань або вистав. Використання "蒼天狗" може також вказувати на персонажів, які мають властивості, характеристики або внутрішній потенціал, схожий на цих міфічних створінь.

薄明かり (Usugurakari): "薄明かり" (Usugurakari) вказує на приглушене світло або темне освітлення, яке надає пейзажу чи сцені загадкової або містичної атмосфери. Це слово часто використовується в літературі, поезії та мистецтві для створення образів або сцен, що передають таємничість, невизначеність або романтичну ауру. Вживання "薄明かり" може викликати у читачів чи глядачів відчуття таємничості та замріяності, яке підкреслює атмосферу та настрій у творі.

隠者 (Inja): "隠者" (Inja) вказує на "відштовхану особу" або "віддалену фігуру", часто асоційовану з відокремленістю, відчуженістю або внутрішньою самотністю. Це поняття може використовуватися в літературі для опису характерів, які відокремлені від суспільства або відчуються відділеними від оточуючого світу. Вживання "隠者" може підкреслити психологічну складність або внутрішню боротьбу героя та викликати в читачів різні емоції, такі як співчуття, цікавість або відчуття таємничості.

和歌 (Waka): "和歌" (Waka) поширене в японській поезії і вказує на традиційну форму короткої поезії, яка складається зі стислих рядків і має встановлені метричні та синтаксичні правила. Вака є одним з основних жанрів класичної японської поезії і відомий своєю естетикою, виразністю та внутрішньою глибиною. Вони можуть використовуватися для вираження різних почуттів, від радості і любові до суму і печалі. Літературне використання "和歌" може підкреслити традиційність і культурну спадщину Японії, а також привернути увагу до глибини почуттів і емоційної інтимності, що притаманні цьому жанру.

帝国 (Teikoku): "帝国" (Teikoku) часто зустрічається в літературі та історичних текстах Японії. Це слово означає "імперія" або "імператорство" і може вказувати на імперський характер або могутність країни в певний історичний період. Вживання "帝国" у літературі може підкреслити велич і владу імперії, а також спонукати читачів або слухачів роздумувати про історичні та політичні аспекти імперського періоду Японії.

魔法 (Mahō): "魔法" (Mahō) зазвичай зустрічається в японській літературі, особливо в жанрах фентезі та магії. Це слово означає "чаклунство" або "магію" і може вказувати на надприродні сили або заклинання, які використовуються персонажами для досягнення певних цілей. У літературі вживання "魔法" може створювати атмосферу чарівності та таємниці, додавати елементи фантазії та пригод до сюжету, а також відображати культурні вірування і уявлення про магичні сили у японському суспільстві.

貴族 (Kizoku): "貴族" (Kizoku) в японській літературі може вказувати на верхівку соціальної ієрархії, аристократію або знатні родини. Це поняття може використовуватися для опису персонажів, які мають високий соціальний статус, а також для зображення епохи, коли аристократія мала значний вплив на політичне та культурне життя країни. У літературі вживання "貴族" може створювати образи розкішного та розкішного життя, а також підкреслювати розходження між класами та соціальними нерівностями.

2.3. Функція “Вираження поваги”

Функція "Вираження поваги" в японській мові відіграє важливу роль у культурі та міжособистісних відносинах. Японська мова має складну систему ввічливості та ввічливих форм, які використовуються для вираження поваги до співрозмовника.

Вираження поваги є важливим в японському суспільстві, особливо в професійних та соціальних контекстах. Це виявляється у взаємодії зі старшими за віком, вищими за статусом або авторитетними особами, де важливо дотримуватися правил ввічливості та виражати повагу до інших.

Давайте розглянемо деякі приклади застарілих слів які можуть виконувати цю функцію сьогодні.

"尊敬語" (そんけいご) Використовується для вираження поваги до адресата, особливо коли це людина старша за розмовника за віком, соціальним статусом або позицією. Допомогає виразити повагу та шану до особи, з якою спілкується людина, підкреслюючи її важливість або авторитет. Використовується у формальних ситуаціях, таких як бізнесові зустрічі, офіційні події, візити до владних осіб тощо. Також зберігає традиційні форми ввічливості в японській мові.

"お宅" (おたく) "お宅" може використовуватися для ввічливого звертання до іншої людини, особливо якщо не відомо її ім'я чи якщо вона є клієнтом, гостем або вищестоящим. Це слово може використовуватися для вираження поваги до адресата, підкреслюючи його або її статус або важливість. Слово може бути використане у

формальних ситуаціях, таких як бізнесові зустрічі, офіційні події або спілкування з незнайомими людьми.

“お辞儀” (おじぎ) "おじぎ" використовується для вираження ввічливості та поваги до співрозмовника або до тих, кому ви звертаєтесь. Це ввічливе жестуляційне привітання, яке включає нахил голови в напрямку співрозмовника. Вживання цього слова та відповідний жест **"おじぎ"** демонструє вашу повагу та вдячність до співрозмовника або до тих, кому ви звертаєтесь.

"君" (kimi) : У деяких випадках **"君"** може використовуватись для вираження поваги або визнання влади особи, до якої звертаються. Наприклад, це може бути вжите у відношенні до керівника, вчителя або старшої людини. Слово **"君"** має дещо вищий тон і може використовуватись для вираження певної поваги або уваги до адресата. Іноді воно вказує на дружній або рівний статус між співрозмовниками, особливо якщо вони знаходяться у близьких стосунках.

"尊敬語" (sonkeigo) Основна функція **"尊敬語"** полягає в вираженні поваги і ввічливості до співрозмовника або адресата. Це вираження відбивається у вживанні спеціальних форм дієслів, займенників та інших лексичних одиниць, які підсилюють статус або соціальне становище адресата.

"御疲れ様" (おつかれさま, "otsukaresama") Використання **"御疲れ様"** є виразом поваги та визнання до зусиль або праці когось. Це може бути висловом підтримки або визнання зусиль, вкладених у певну роботу чи завдання. Подяка за зусилля чи працю за допомогою **"御疲れ様"** може сприяти закріпленню соціальних зв'язків та відносин між людьми. Це може зміцнити взаєморозуміння та сприяти побудові дружніх стосунків.

"御用" (ごよう, goyō) Використання **"御用"** є формою ввічливого висловлювання, що виражає повагу до іншої особи. Це слово використовується для позначення робіт чи завдань, які пов'язані з важливою або шанованою особою.

師匠 (ししょう, shishō) У японському суспільстві існує велике значення поваги до старших, вчителів та людей з вищим статусом. Вживання терміну **"師匠"** може служити як вираження поваги та визнання до особи, яка має великий досвід, знання та майстерність у певній галузі.

貴殿 (kidono) . Це слово може використовуватися в офіційних або урочистих ситуаціях, де важливо підкреслити ввічливість та повагу до адресата. Хоча вживання слова **"貴殿" (kidono)** не таке поширене в повсякденному спілкуванні, воно все ще зустрічається у формальних контекстах, таких як урядові документи, ділова переписка або офіційні виступи.

貴下 (kika) -"貴下" (kika) - це архаїчне вираз, що використовується для вираження поваги або ввічливості до особи чи групи людей, які перебувають на рівні або трохи нижче від співрозмовника в ієрархічній системі. Цей термін може бути використаний у вишуканих або офіційних ситуаціях, де важливо підкреслити ввічливість та повагу до адресата. Він може зустрічатися у діловій переписці, формальних виступах або літературних творах, які ставлять за мету передати формальність або стародавність мови.

尊者 (sonsha) - використовується для вираження поваги до старших, авторитетних або пошанованих осіб. Це слово може бути вжите у формальних або урочистих ситуаціях, таких як звернення до вчених, релігійних діячів, старших лідерів тощо. Використання "尊者" підкреслює глибоку повагу та величність особи, до якої звертаються, і вказує на її важливе становище в суспільстві або в контексті, де вона згадується.

殿 (dono) - використовується як вираз ввічливості та поваги під час звернення до іншої людини. Він використовується для позначення високого статусу або вищого соціального положення співрозмовника. Зазвичай це слово вживається в формальних або вишуканих контекстах, таких як листування, виступи на публіці, в офіційних документах або в урочистих подіях.

閣下 (かんか, kanka) У сучасній японській мові 閣下 (かんか, kanka) використовується для вираження ввічливості та поваги при зверненні до вищого посадового чи соціального статусу особи. Це слово вказує на великий авторитет, достоїнство або важливість особи, до якої звертаються.

陛下 (へいか, heika) - Звернення до імператора Японії: 陛下 (へいか, heika) є традиційним способом звернення до імператора Японії. Це використовується у формальних документах, офіційних промовах, а також у повсякденному мовленні, щоб виразити високу повагу до монарха. У важливих урочистостях, таких як урочисті обіди, церемонії вручення нагород або святкування національних свят, може бути використане 陛下 (へいか, heika) для звернення до монарха як гостя честі.

У формальних листах, привітаннях або виступах представники влади та громадські діячі можуть використовувати 陛下 (へいか, heika), щоб звернутися до імператора або іншої високопоставленої особи.

ござる (gozaru) - це стародавнє дієслово, яке використовується для вираження поваги, особливо у ввічливих або формальних контекстах. Наприклад, "お手伝いを申し上げます" (O-tetsudai o mōshiagemasu) означає "я пропоную свою допомогу", а "お手伝いを申し上げます" (O-tetsudai o mōshiagegozaimasu) виражає ще більшу повагу.

いたす (itasu) - це архаїчне дієслово, яке також використовується для вираження поваги у ввічливих або формальних ситуаціях. Наприклад, "お手伝いします" (O-tetsudai shimasu) означає "я допоможу", а "お手伝いいたします" (O-tetsudai itashimasu) виражає більшу повагу.

と申します (to mōshimasu) - це архаїчний вираз, що використовується для вираження поваги під час представлення себе або іншої особи. Наприклад, "私山田と申します" (Watashi wa Yamada to mōshimasu)

Висновок до розділу II

Підведемо висновки:

У даному розділі роботи було досліджено три основні функції архаїзмів у сучасній японській мові: вираження поваги, літературне використання та культурна спадщина.

При вивченні функції "Вираження поваги" було встановлено, що архаїчні слова, такі як "貴殿" (kidono), "貴下" (kika) та "尊者" (sonsha), використовуються для вираження шанобливого ставлення до співрозмовника або адресата. Ці слова використовуються у ввічливих ситуаціях та вважаються офіційними та поважними.

У контексті "Літературного використання" було показано, як архаїчні слова використовуються для створення атмосфери, відтворення історичних часів або епохи, а також для надання твору естетичного або автентичного характеру. Приклади таких слів включають "幕府" (bakufu) та 魔法(Mahō)

Нарешті, функція "Культурна спадщина" показала, що архаїчні слова не лише відтворюють історичні аспекти японської культури, але й сприяють їхньому збереженню та передачі майбутнім поколінням. Прикладами таких слів є "侍" (Samurai) та "武士" (Bushi).

Отже, архаїзми в сучасній японській мові виконують різноманітні функції, які допомагають не лише зберегти культурні традиції та спадщину, але й розширити їхнє застосування у сучасному суспільстві.

ВИСНОВКИ

Отже, ми дослідили мету курсової роботи, що включає визначення та розділення між собою термінів історизм та архаїзм, визначення функціонування та вживання історизмів та архаїзмів у сучасній японській мові та особливості їх вживання. Знайшли спільні та відмінні риси архаїзмів та історизмів. На основі прикладів стало зрозуміло, що архаїзми - це слова, вираження, граматичні форми та синтаксичні конструкції, що застаріли та вийшли з активного вжитку. Вони можуть зустрічатися у літературі, мистецтві, музиці та розмовній мові, іноді використовуються навмисно для створення певного ефекту чи атмосфери.

Історизми, натомість, є словами, що означають поняття, які втратили актуальність у сучасному світі. Вони підкреслюють унікальність історичних подій та важливість їх вивчення в конкретному історичному контексті.

У цій роботі ми оглянули основні поняття та приклади архаїзмів та історизмів у літературі, релігії та повсякденному житті японців, а також розглянули, як вони функціонують у сучасному епістолярному стилі.

Ми побачили і дізналися, що існують активні архаїзми та пасивні архаїзми.

Активні архаїзми - це слова або висловлювання, які раніше були широко вживаними, але тепер вже вийшли з активного вжитку. Проте вони все ще зустрічаються у певних контекстах чи серед певних груп людей, таких як літературні твори, релігійні тексти, юридичні документи або на певних діалектах. Архаїчна мова може становити проблему для сучасних людей, які не знайомі з давніми словами або висловами, оскільки їм може бути важко зрозуміти їх значення.

З іншого боку, історизми - це слова або висловлювання, характерні для певного історичного періоду, і можуть бути незнайомі сучасній аудиторії. Їх можна використовувати для створення відчуття автентичності або для згадування певного історичного періоду у літературі, фільмах або інших творчих роботах. Важливо зберігати баланс у використанні архаїзмів та історизмів, щоб додати твору чи діалогу певного автентичного чи історичного відтінку.

У сучасній японській мові архаїзми все ще можуть використовуватися, переважно у літературних творах, іграх, серіалах, книгах та традиційних обрядах. Проте вони здебільшого не зустрічаються у повсякденному мовленні на вулицях, але це не означає, що вони забуті. Вони просто вийшли з активного вжитку, але їх значення та спадок все ще залишаються частиною культурного багатства Японії.

АНОТАЦІЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ

死語の使用は、日本語を含む多くの言語で典型的な現象。日本語は時代遅れと考えられ、現代の会話では使用されていない言葉がたくさんあり、それらは依然として日本の文化遺産の重要な部分。これらの言葉を使用すると、特別な雰囲気を作り出し、感情的なニュアンスを伝え、歴史的背景を表現することができる。したがって、これらの言葉は現代の映画、文学、その他の文化分野で積極的に使用されている。この研究では、日本の文学、宗教、日常生活における古史主義と歴史主義の主な概念と例を検討し、それらが現代の書簡体においてどのように機能するかを考察した。現代日本語では、主に文学作品、ゲーム、テレビシリーズ、書籍、伝統的な儀式などで古語が依然として使用されている。しかし、日常の街頭雑談からはほとんど姿を消しているが、だからといって忘れ去られているわけではない。それらは単に積極的に使用されなくなったが、その意味と伝統は今でも日本の文化的富の一部として残っている。

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Білодід І. К. (1973). СУЛМ. Лексика і фразеологія.

Громова Ю.О. 2018. АКТИВНА І ПАСИВНА ЛЕКСИКА. ЗАСТАРІЛІ СЛОВА (АРХАЇЗМИ, ІСТОРИЗМИ). НЕОЛОГІЗМИ

Комарницька Т.К., Комісаров К.Ю. (2012). Сучасна японська літературна мова

Комарницька Т.К., Комісаров, К.Ю. (2012). Сучасна японська літературна мова: теоретичний курс: в 2 т. Том 1.

Лонська, Л. (2009). Процеси архаїзації та пасивізації лексичних засобів мови. Мовознавчий вісник: збірник наукових праць, 9, 201-212.

Рябоволенко, І. В. (2010). Функціональні особливості застарілої лексики японської мови [Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук, спеціальність 10.02.13 «Мови народів Азії, Африки, аборигенних народів Америки та Австралії»]. Київ.

Такао Хіно, Бондаренко І.П, (1998). Українсько-японський та японсько-український словник.

The World Book Encyclopedia, (1984). Shogun vol. 17

Bjarke Frellesvig. (2011). “A History of the Japanese Language”

Earl Miner, Hiroko Odagiri, Robert E. Morrell (1988). “The Princeton Companion to Classical Japanese Literature”

<https://xn--3kq3hlnz13dlw7bzi.jp/native-japanese-word/>

<https://kotobas.net/wa-kotoba/>

<https://japanese-bank.com/nihongo-how-to-teach/yamato-kotoba/>

<https://jitenon.com/>